

การยางแห่งประเทศไทย
Rubber Authority of Thailand

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๘

การยางแห่งประเทศไทย

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๕๘

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

- วัตถุประสงค์ของการมีกฎหมาย

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจรบริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูล และสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

- มาตรการสำคัญของกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรม และยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงได้มีการยุบรวม ๓ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยาง และสถาบันวิจัยยางของกรมวิชาการเกษตร เพื่อจัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่ภายใต้ชื่อ การยางแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพสามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

- ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

มีหน่วยงานในการส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง และพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ

- ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย

๑. กลุ่มเกษตรกรในบทนิยามคำว่า “สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่รวมถึงกลุ่มเกษตรกรที่ไม่เป็นนิติบุคคล

๒. ตามบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการการยาง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนไว้

๓. ค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของการยางแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๔๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มิใช่เพียงพอ

๔. เกษตรกรที่ได้แจ้งข้อมูลการปลูกยางไว้กับการยางแห่งประเทศไทยไม่มีสิทธิในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อรับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติไว้

๕. ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักรจงใจกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม เสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรจะเสีย หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด

- สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย

- ในระหว่างวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน กยท. ได้มีการเรียกให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียม ชำระเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๒ ต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไปแล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๓ บริษัท

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

๑. เกษตรกรชาวสวนยาง
๒. สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง
๓. ผู้ประกอบการการยาง
๔. พนักงานและลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. กฎหมายฉบับนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางหรือไม่ เพียงใด

๒. เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร

๓. องค์ประกอบของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

๔. การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

๕. การกำหนดโทษตามกฎหมายนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

๖. เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางมีภาระที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๗. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ประกอบกิจการยาง และทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

๘. สมควรยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๙. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

๔. ระยะเวลาและวิธีการรับฟังความคิดเห็น

รับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของการยางแห่งประเทศไทย www.raot.co.th ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ รวมระยะเวลา ๓๐ วัน

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

- จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของการยางแห่งประเทศไทย www.raot.co.th จำนวน ๒๔๕ ราย

๕.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

- ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของการยางแห่งประเทศไทย www.raot.co.th สรุปได้ดังนี้

๑. กฎหมายฉบับนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยางหรือไม่ เพียงใด

จำเป็น	ไม่จำเป็น
กฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง แต่ต้องไม่สร้างเงื่อนไขในการพัฒนาเกินความจำเป็นจนเป็นการสร้างภาระให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง และเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ และสวนยางพาราที่มีเนื้อที่ไม่ถึง ๒ ไร่ควรได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ รวมถึงควรมีการพัฒนาด้านสวนยางพาราในประเทศให้มีความทันสมัยและเท่าทันต่อสถานการณ์ยางพาราโลก สำหรับงบบริหารกิจการของ กยท. ตามมาตรา ๔๙ (๑) ควรจะได้รับการจัดสรรมากกว่านี้ เนื่องจากไม่เพียงพอแก่ค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เนื่องจากสภาวะการณ์ใน	กฎหมายฉบับนี้ไม่มีความจำเป็น เนื่องจากยังไม่เป็นองค์กรกลางที่รับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจรอย่างแท้จริง รวมทั้งเกษตรกรชาวสวนยางยังได้รับความช่วยเหลือไม่ทั่วถึง

ปัจจุบันราคายางพาราตกต่ำเป็นอย่างมาก เกษตรกรชาวสวนยางจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐ จึงมีความจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับยางพาราโดยตรงต่อไป	
---	--

๒. เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร

ได้รับประโยชน์	ไม่ได้รับประโยชน์
ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ทั้งด้านการผลิต การตลาด การเงิน อุตสาหกรรม ธุรกิจ วิชาการ งานวิจัย และด้านอื่น ๆ สร้างความมั่นคงในอาชีพ และสามารถพัฒนายางพาราให้มีความหลากหลาย และมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีการยางแห่งประเทศไทยให้ความช่วยเหลือในการส่งเสริมและสนับสนุนแก่เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง เช่น เงินกู้ เงินอุดหนุน สวัสดิการ ความรู้ทางวิชาการ และให้คำปรึกษาในการพัฒนาอาชีพการทำสวนยาง การหารายได้ และการตลาด	ไม่ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ และผู้ปลูกยางพาราที่มีเนื้อที่ไม่ถึง ๒ ไร่ ไม่ได้รับการดูแลหรือได้รับสิทธิ และได้ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายฉบับนี้

๓. องค์ประกอบของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
มีความเหมาะสม เนื่องจากมีผู้แทนจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางอยู่ในองค์ประกอบของคณะกรรมการ ฯ โดยให้คัดเลือกหรือแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการบริหารจัดการยางพาราทั้งระบบ รวมถึงให้มีผู้แทนภาคอุตสาหกรรมปลายน้ำ และผู้แทนด้านธุรกิจร่วมเป็นกรรมการให้มากยิ่งขึ้น	ไม่เหมาะสม เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการ ฯ ควรเป็นผู้แทนจากภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญที่หลากหลาย

๔. การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
มีความเหมาะสม เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน	ไม่เหมาะสม เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างไม่ชัดเจน และไม่สมควรให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ใช้ดุลยพินิจ ส่งผลให้มีปัญหาในการตีความของเจ้าหน้าที่ที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๕. การกำหนดโทษตามกฎหมายนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
มีความเหมาะสม เนื่องจากเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และควรจะบังคับใช้กฎหมายโดยเคร่งครัด	ไม่เหมาะสม ควรเพิ่มอัตราโทษให้เข้มข้นมากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการลักลอบในการไม่เสียค่าธรรมเนียมการส่งออกยางพารา

๖. เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางมีภาระที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

มีภาระ	ไม่มีภาระ
มีภาระ เนื่องจากผู้ประกอบการยางต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการส่งออกยางพารา สำหรับเกษตรกรชาวสวนยางมีภาระในการต้องขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง	ไม่มีภาระ เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้อย่างเต็มที่

๗. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ประกอบการยาง และทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

คุ้มค่าหรือได้สัดส่วน	ไม่คุ้มค่าหรือได้สัดส่วน
มีความคุ้มค่าและได้สัดส่วน เนื่องจากได้รับประโยชน์กันทุกภาคส่วนและเท่าเทียม	ไม่คุ้มค่าหรือได้สัดส่วน เนื่องจากการจัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนายางพาราเพื่อไปเป็นค่าใช้จ่ายยังไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสมและเท่าเทียม และบางโครงการในการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ประกอบการยางก็ใช้เงินไม่คุ้มค่าเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

๘. สมควรยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

สมควรยกเลิก	สมควรแก้ไขหรือปรับปรุง	ไม่สมควรยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุง
<p>สมควรให้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ และให้กลับไปเป็นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยาง และสถาบันวิจัยยางเช่นเดิม</p>	<p>๑. ปรับปรุงแก้ไขให้มีประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางให้มากยิ่งขึ้น</p> <p>๒. ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยให้มีบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับยางพารามากยิ่งขึ้น และเห็นสมควรมีคณะกรรมการจำนวน ๒ คณะ โดยให้ดูแลงานด้านการส่งเสริม สนับสนุนจำนวน ๑ คณะ และดูแลงานด้านธุรกิจจำนวน ๑ คณะ</p> <p>๓. ควรปรับปรุงสัดส่วนค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทตามมาตรา ๔๙ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะงบบริหารกิจการตาม มาตรา ๔๙ (๑) และเงินส่งเสริม และสนับสนุนเพื่อการปลูกแทน ตามมาตรา ๔๙(๒) ที่มีไม่เพียงพอแก่ค่าใช้จ่าย</p> <p>๔. ปรับปรุงรายละเอียดของกฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันให้มากยิ่งขึ้น</p> <p>๕. แก้ไขบทนิยาม คำว่า “เกษตรกรชาวสวนยาง” ให้หมายความถึง เจ้าของ ผู้เช่าหรือผู้ทำสวนยางเท่านั้น โดยให้แยกคนกรีดยางไปกำหนดบทนิยามไว้ต่างหาก</p>	<p>เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันแล้ว</p>

	๖. ควรกำหนดให้ กยท. สังกัด กระทรวงอุตสาหกรรมหรือ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อพัฒนาการ ประกอบธุรกิจและพัฒนาด้าน อุตสาหกรรมปลายน้ำให้มาก ยิ่งขึ้น	
--	--	--

๙. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

(๑) ควรกำหนดให้กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ด้วย

(๒) ควรดำเนินการกับผู้ส่งออกยางพาราที่หลีกเลี่ยงการชำระค่าธรรมเนียมการส่งออกอย่างเคร่งครัด

(๓) ควรส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราภายในประเทศให้มากยิ่งขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงด้านราคาและป้องกันยางล้นตลาด

(๔) ควรให้มีเจ้าหน้าที่ไปให้ความรู้หรือจัดอบรมให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับปัญหาโรคและศัตรูของยางพารา รวมทั้งให้คำแนะนำในการดูแลรักษาต้นยางพาราให้แก่เจ้าของสวนแต่ละรายให้มากยิ่งขึ้น

(๕) ควรให้สิทธิตามกฎหมายแก่เกษตรกรชาวสวนยางอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๖) โครงสร้างองค์กรของ กยท. ควรกำหนดให้เน้นการแสวงหารายได้มากกว่าการส่งเสริมและสนับสนุน และควรมีโครงสร้างเกี่ยวกับการให้สินเชื่อตามมาตรา ๔๙ (๓) และมาตรา ๔๙ (๕) โดยตรง

(๗) ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยมีที่มาโดยอิสระปราศจากการเมืองแทรกแซงและมาจากบุคคลที่หลากหลาย โดยยึดผลประโยชน์ของการพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับยางพาราโดยรวมเป็นหลัก

(๘) เห็นสมควรตัดคำว่า “มีสิทธิ” ในบทนิยามคำว่า “เกษตรกรชาวสวนยาง” ในมาตรา ๔ ออก เพื่อให้เกษตรกรมีสิทธิได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้มากยิ่งขึ้น